

Teodor Pravický

**Hledači prvního kontaktu
Obrovští červi**

OBSAH

→ [Úvod](#)

[Kapitola 1 - Zurvan a Sammy](#)

[Kapitola 2 - Výlet nebude](#)

[Kapitola 3 - Mimořádná situace](#)

[Kapitola 4 - Vesmírný střep](#)

[Kapitola 5 - Průzkum](#)

[Kapitola 6 - Nečekaný problém](#)

[Kapitola 7 - Večer plný her](#)

[Kapitola 8 - Noční pátrání](#)

[Kapitola 9 - Splašený útěk](#)

[Kapitola 10 - Ozáření](#)

Hledači prvního kontaktu - Obrovští červi
(plná verze)

září 2015 - Teodor Pravický

www.teodorpravicky.com

Ilustrace - Věrka Dupynová

Hotové knihy k dostání na:

www.ereading.cz/cs/autori/15627/teodor-pravicky

Web ke sledování připravovaných
knih:

www.teodorpravicky.com/docs/

Heslo ke čtení další připravované
knihy:

Tajná služba s.r.o. - Jak vznikla nová služba
- Machinae Supremacy

Hledači Prvního Kontaktů - Obrovští červi
- Avenged Sevenfold

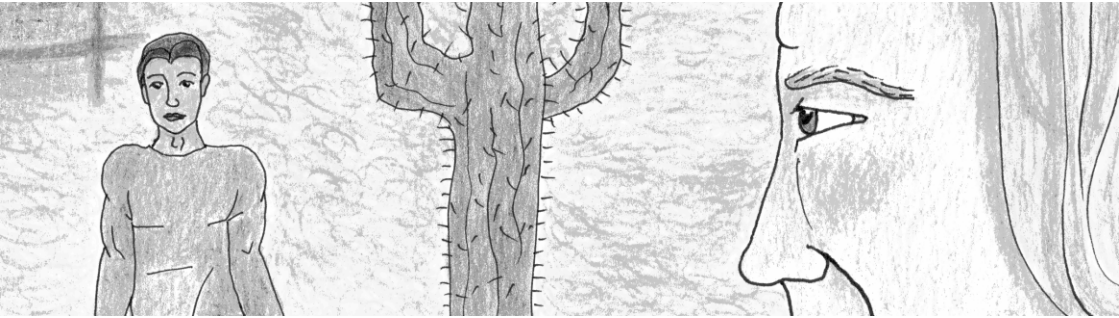

ÚVOD

Je 23. století a už několik desítek let provádí Globální Federace Země intenzivní průzkum a expanzi přes celou galaxii. Během té doby se podařilo objevit množství planet s mimozemskými živočichy a dokonce civilizacemi.

Klíčovými účastníky podobných výprav jsou speciálně vycvičení agenti. Roboti té doby nemají podle zákona žádnou autonomii, takže všechna rozhodnutí musí provádět člověk.

Nicméně ti nejlepší z agentů bývají obvykle velmi svéhlaví, stejně jako Sammy Scoopers a Jerry Walker.

KAPITOLA 1

V Africké rezervaci číslo 19 je nastěhovaný dávno vyhynulý kmen kanibalů. Genetické laboratoře celého světa dlouho lobovaly, aby jim bylo umožněno oživovat nejen vyhynulé zvířata, ale také lidi a celé civilizace.

Konec konců vesmírní agenti objevují spousty planet, na kterých by mohl existovat život a existuje, jen většinou v té nejjednodušší formě. Kde roste mech a v mořích plavou jen bezobratlé kusy želé, tam ještě dlouho potrvá než někdo nebo něco vstoupí na zem suchou nohou.

Zurvan je majitelem společnosti, která dodává technologie a součástky do strojů na výrobu genetického materiálu. Právě sedí na posedu vysoko na stromě a dalekohledem pozoruje, jak pomalovaní členové kmene kanibalů skotačí kolem ohně.

I když je už večer, pořád mu někdo z firmy volá, jakoby neměl dost výkonných a generálních ředitelů, jsou stejně neschopní jako všichni jeho zaměstnanci, myslí si.

Odmítá tedy už stopadesátý „urgentní“ hovor a

otevívá si balení s chipsy s příchutí lidského masa. Pohled na kmen v rezervaci u ohniště ho uklidňuje, je překvapený jakými starostmi se celý život zabývá, přitom ke spokojenosti stačí někomu tak málo. Třeba sledovat jak se opéká večeře.

Ráno jej probouzí silný vítr. Dřevěný posed pro sledování kanibalů je na pevném stromě, ale přesto má člověk pocit, že se stavba každou chvílí zhroutí.

Nebude si znepríjemňovat cestu zpátky a raději vyřídí ihned všechny zmeškané hovory. Zurvan tedy začíná obvolávat.

„Dobrý den pane Zurvane, nerad vás ruším při dovolené.“

„Co se stalo?“

„Přestává od nás nakupovat další laboratoř, vyjednáváme spolu už druhý týden, ale údajně jsme stále moc drazí.“

Zurvan chvíli přemýšlí.

„Kvůli tomu voláte? Vy jste obchodní ředitel, jestli vybavení za tu cenu neprodáte, na co vás tam mám?“

Na druhé straně nikdo neodpovídá. Zurvan tedy pokračuje ale smířlivěji:

„Muselo to přijít, z nových technologií se dá těžit jen dočasně, ale my s cenou dolů nepůjdeme. Takže jestli klesá odbyt, propusťte všechny zbytečné zaměstnance, vrátím se za měsíc.“

Obchodní ředitel ochotně souhlasí.

Zurvan má poslední dobou zvláštní pocit, že je blízko u něčeho nového. S takovými penězi na kontě, jaké má jeho firma dnes, si klidně může dovolit nevydělávat. Stejně jako než začali vyrábět stroje na výrobu genetického materiálu. Prostě poslal z počítače soubor a z automatizované laboratoře po pár měsících vylezl živý pes. Byl to první velký úspěch, dal si však na čas, než s ním vyšel ven, aby bylo vše dobře odladěné a on se pak už moc nenadřel.

Teď se chystá na další revoluci. Při pohledu na podomácku zabalený sáček s chipsy s příchutí lidského masa a probouzející se kmen kanibalů začíná snít o nové, zatím asi ilegální cestovní kanceláři.

Sammy Scoopers je jedním z agentů Společnosti pro dohled nad objevenými planetami. Po několika dekádách se ze skupinky bohatých nadšenců do vesmíru stala obrovská společnost, která zajišťuje těžbu surovin, a taky ochranu planet, na kterých se začal objevovat život.

Dnes už se na místo vesmírného dobrodruha dostane každý, kdo jde na akademii a projde všemi náročnými zkouškami. Někdy jsou potřeba do týmu fyzicky zdatní borci, a někdy zase bystrá mysl, dobrá paměť, inteligence nebo dokonce odolnost proti telepatii.

Sammy je právě v obrovském projekčním sále. V ruce drží slaný alkoholický nápoj a na plovoucím displeji prochází mezi kategoriemi, které má na výběr. Chce si zahrát nějakou detektivní hru. Vybírá ale tu nejkratší, dnes už cítí, že je jeho hlava přesolená.

Má vybráno! Objevuje se na rozlehlé poušti, kde neroste nic, jen pár kaktusů. Z dálky jde vidět přijíždějící karavana zahalených lidí, obložená třpytivými zlatými vázami a náhrdelníky.

Objevuje se před ním nápis CÍL MISE:

„Karavana nesmí projet tvým směrem.“

„Sakra, tyhle nesnáším.“ Povídá Sammy.

Jakmile jsou velbloudi o něco blíž, zastavují před ním a jeden z těch zahalených chlápků seskakuje. Sundává si z hlavy šátek proti slunci, aby na něj bylo lépe vidět.

„Můžeš jet s námi, ale dáš nám všechno co máš u sebe.“

Sammy odpovídá nesouhlasným gestem.

„No jestli chcete zemřít, tak tím směrem klidně pokračujte, ale já si půjdu raději po svých.“

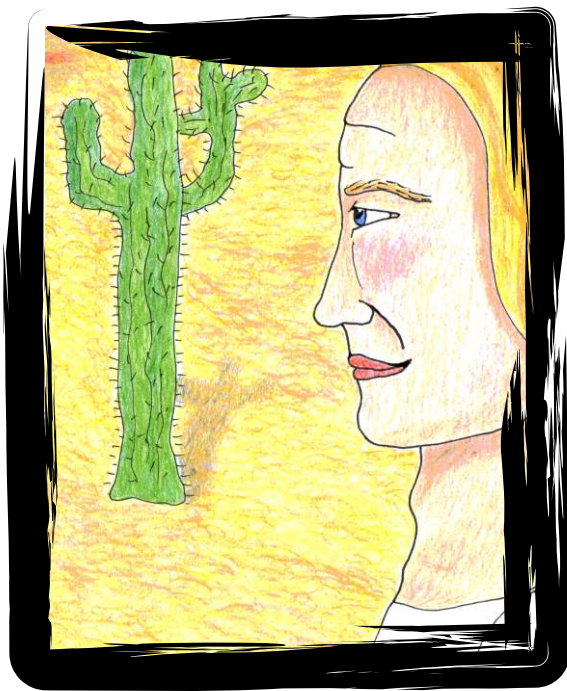
„Vždyť nemáš ani velblouda.“ Odpovídá povýšeně cestovatel. *„Jak chceš v poušti přežít?“*

V tu chvíli se vedle neznámého cestovatele objevuje malý had. Překvapeně na něj chvíli civí.

To je moment, na který Sammy čekal. Měl by hada nějak využít.

„Vidíš ho? Stačí jedno kousnutí a zabije i velblouda. Jeďte raději jinudy, protože támhle je jich mnohem, mnohem víc.“

Chlápek chvíli přemýšlí co udělá.

Sammy se ve virtuální realitě naučil časem dobře orientovat. Tyhle hry nejsou ještě stále úplně realistické, většinou stačí zamotat počítači hlavu jednoduchou výmluvou.

Skočil na to! Rychle běží za svými kumpány, otáčejí karavanu a vyráží falešnou hadí kolonii objet okolo.

Výcvik vesmírných agentů je poměrně intenzivní a trvá velmi dlouho. Učí se vyjednávat, být ohleduplní, a přitom silní, aby při kontaktu s inteligentním mimozemským životem nesehlali.

Mezitím Zurvan dál rozvíjí svůj plán. Na Zemi se vrátila soukromá sonda, pronajatá jeho firmou pro prozkoumání části vesmíru, kde se Společnost pro

dohled nad objevenými planetami zatím nechystá.

Úspěch! Náhodné vystřelení do neznáma a objevila se planeta, která doslova kypí přebujelým prehistorickým životem!

Plný nadšení přilétá antigravitačním modulem do výrobní haly firmy, se kterou spolupracuje. Přikládá obličej ke skeneru, aby si otevřel.

„Vstup povolen.“ Hlásí automat.

Prochází rychle spleťtými chodbami a ignoruje přítom kolemjdoucí, kteří se ho snaží gestem pozdravit. Na konci bludiště už mají kolemjdoucí nasazené ochranné helmy, brýle a nad Zurvanem bez ochranných pomůcek kroutí přítom hlavou.

Jde rovnou na konec automatizované výrobní linky k

